

Stockholm, 13 januari 2021

Helena Rosén Andersson: Viktigt att öppna upp ishallarna för smittsäker träning igen

Svensk konståkning har anpassat och fortsätter anpassa verksamheten men nu är det av största vikt att öppna upp ishallarna för smittsäker träning igen, något som den nya pandemilagen ger stöd för.

En god fortsättning på det nya året, 2021, vill jag önska alla inom svensk konståkning! Vi befinner oss fortfarande i en pandemi och hela Konståkningsverige har ett ansvar - att var och en fortsätter att bidra till att begränsa smittspridningen av covid-19. Svensk konståkning har också tagit och fortsätter ta ett stort ansvar. Det är självklart viktigt.

Förbundet kan konstatera att vi har ett stort engagemang i våra föreningar som under dessa svåra tider gör ett fantastiskt jobb för att hålla motivationen uppe hos våra åkare, tränare och familjer med digitala träningar, utbildningar, tävlingslika situationer och uppvisningar. Anpassningarna visar på en styrka och vilja inom svensk konståkning, vilket jag och övriga i förbundsstyrelsen och förbundskansliet är stolta över. Vi tar med oss detta in i 2021 och det fortsatta arbetet för att tillsammans med distrikt och föreningar utveckla svensk konståkning.

Öppna upp för träning

Förbundet anser att den nya pandemilagen med kompletterande förordning och Folkhälsomyndighetens föreskrifter ger stöd för smittsäker konståkningsträning som genomförs med distans. Träningen behöver självklart ta hänsyn till vid varje tidpunkt gällande författning, beslut och rekommendationer som meddelas av regering, riksdag, Folkhälsomyndigheten, regionalt smittskydd eller andra myndigheter samt Riksidrottsförbundet.

Vi rekommenderar därför just nu att konståkning bedrivs i de kommuner som bedömer att de kan öppna ishallarna för sådan smittsäker träning för aktiva på alla nivåer. Om du vill läsa Svenska Konståkningsförbundets rekommendationer för träningsverksamhet kan du göra det [här](#).

Nedan lyfter jag upp två viktiga skäl varför konståkningsträningar kan bedrivas med den nya lagen:

1. Barnets bästa i fokus

Den nya pandemilagen genomsyras av den så kallade proportionalitetsprincipen. Lagen syftar till att ge det allmänna möjlighet att minska risken för smittspridning, utan att i onödan begränsa verksamheter som kan bedrivas på ett sätt som är säkert från smittskyddssynpunkt. Det innebär att föreskrifter och beslut om begränsande åtgärder ska fattas efter en avvägning mellan vad som kan uppnås genom åtgärden i fråga om minskad smittspridning och de negativa konsekvenser som åtgärden kan förväntas få. Särskilda begränsningar ska alltså vara nödvändiga för att förhindra

spridning av sjukdomen covid-19 och det ska finnas en koppling mellan begränsningen och den eftersträlvade effekten på smittspridningen.

Av förarbetena till lagen framgår att proportionalitetsbedömningen förutsätter

- att smittskyddsåtgärder ska bygga på vetenskap och beprövad erfarenhet
- att åtgärderna ska vidtas med respekt för alla människors lika värde och enskildas integritet
- att det särskilt ska beaktas vad hänsynen till barnets bästa och barnkonventionen kräver och de negativa effekterna av försämrad folkhälsa i andra avseenden än sjukdom i covid-19.

Hänsynen till barnets bästa innebär alltså bl.a. att barns behov av att delta i olika typer av fritidsaktiviteter ska tillmätas stor vikt när beslut fattas om och i så fall i vilken omfattning begränsande åtgärder ska införas.

Sådana hänsyn bör förstås vara vägledande när anläggningsansvariga kommuner beslutar om sina idrottsanläggningars öppethållande. Mot den bakgrunden och med hänsyn till idrottens betydelse för barn och ungdomars fysiska och mentala välmående och deras och folkhälsans bästa rent allmänt i fokus, att Folkhälsomyndigheten rekommenderar att smittsäker träning fortsätter och den verksamhetsförstörelse som träningsförbud och stängda anläggningar orsakar idrottsföreningarna är det proportionellt och rimligt att ishallarna hålls öppna för smittsäker konståkningsträning. Med värdegrundsperspektivet i fokus – som anläggningsansvariga kommuner är angelägna om att upprätthålla – är det dessutom närmast självklart att smittsäker träning ska få bedrivas på alla nivåer.

2. Stor isyta gör träning med distans möjligt

Konståkning bedrivs på stora ytor. Enbart isytan i en ishall uppgår till 1 800 kvadratmeter. Det gör det möjligt att hålla de avstånd om smittsäker vistelse som anges i Folkhälsomyndighetens föreskrifter. Är det exempelvis – som vid en typisk breddträning – 25 aktiva och 3 tränare på isen har varje person 64 kvadratmeter till sitt förfogande. Är det – om man för träning försiktigtvis skulle som riktmärke använda sig av maxantalet 8 som är utgångspunkten vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar – har varje person 200 kvadratmeter till sitt förfogande. Detta räknat bara på isytan i en ishall. Och det är långt mer än de 10 kvadratmeter för varje persons förfogande som smittsäker vistelse förutsätter.

Konståkning är dessutom en distanssport till skillnad från klassiska kontaktsporter där kroppskontakt är en del av idrotten.

Viktig värdegrundsfråga - måste främja bredd

Till sist kan jag konstatera att idrottsföreningar i princip är instruerade av anläggningsansvariga kommuner att främja bredd och inte elit. Men när det kommer till kritan i den här pandemin så är det den allra högsta idrottseliten som har kommit att prioriteras, inte bredden. Då handlar det alltså inte om smittskyddsperspektivet utan om någonting annat. Och det har drabbat konståkningen, och därmed en typisk svensk flick- och kvinnoidrott, hårt. Värdegrundsfrågorna ställs på sin spets i anläggningsansvariga kommuner. Med värdegrundsperspektivet i fokus – som anläggningsansvariga

kommuner är angelägna om att upprätthålla – är det dessutom närmast självklart att smittsäker träning ska få bedrivas på alla nivåer.

Med detta sagt vill jag understryka att eliten är oerhört viktig för såväl de elitsatsande idrottarna som för idrotten som helhet. Inte minst ska det bli otroligt roligt att få välkomna världseliten i konståkning här på hemmaplan i Stockholm under VM i slutet av mars. Men vi behöver bredden också. Inte antingen eller - utan just både och.

Jag förutsätter därför att anläggningsansvariga kommuner hjälp och stöttar våra konståkningsföreningar i det omfattande arbetet vi nu har framför oss med att återställa verksamheterna. Detta med anledning av det verksamhetstapp, framför allt inom breddverksamheten, som föreningarna har orsakats till följd av de olika träningsnedstängningarna det senaste året.

Håll i och håll ut!

Jag och förbundsstyrelsen ser fram emot att konståkningsverksamheten öppnas upp för smittsäker träning snarast på alla håll i landet på alla nivåer och vi längtar efter att den ordinarie verksamheten med träning och tävling kommer igång.

Vi ska hålla i och hålla ut – givetvis med allas jämlikhet inom idrotten i fokus.

Helena Rosén Andersson, Förbundsordförande